

Sygn. akt IV CSK 246/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku B. D.
przy uczestnictwie H. A. D.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 1 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Wnioskodawczyni domagając się przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że „przemawia za tym potrzeba wykładni przepisów prawa” i sformułowała zapytanie odnoszące się do art. 383 k.p.c. Skarga kasacyjna nie zawiera odrębnego uzasadnienia podstaw kasacyjnych i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wobec czego nie jest wiadome jakie wątpliwości skarżącej zdecydowały o takim wskazaniu przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podkreślić należy, że etapie tzw. przedsądu Sąd Najwyższy nie bada podstaw kasacyjnych a ocenia jedynie przesłanki z art. 398⁹ § 1 k.p.c. przedstawione przez skarżącego, stąd istnieje potrzeba ich wnikliwego i odrębnego od podstaw uzasadnienia. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w treści skargi kasacyjnej uzasadnienia dla wskazanej przez skarżącego przesłanki i odróżniania tego uzasadnienia od uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Biorąc zatem pod uwagę, że treść skargi kasacyjnej wnioskodawczyni uniemożliwia zapoznanie się z argumentacją jurydyczną mającą przekonać Sąd Najwyższy potrzebie przyjęcia jej skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania, należało przyjąć, że wskazane przesłanki w sprawie nie występują.

Dodać też należy, że zgodnie art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, a po myśli art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

W świetle powyższego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).